

خانگی انگاری خشونت درخواست برای جرم

Photo: perhapzz/Bigstock

نمایندگان مجلس دهم شورای اسلامی،

امضا کنندگان این نامه از نمایندگان آن مجلس به ویژه نمایندگان محترم زن درخواست می کنند که خشونت خانگی جرم انگاری شود و دستور لازم جهت نگارش قوانینی با عنوان « لایحه تامین امنیت اعضای خانواده در برابر خشونت خانگی » را صادر بفرمایند. از آنجا که خشونت خانگی تأثیرات مخربی بر سلامت فیزیکی و روانی قربانیان خشونت در خانه و جامعه دارد و موجب گسترش آسیب های اجتماعی و نقض حقوق بشر در اشکال مختلف می شود، تصویب چنین قوانینی برای ایران امروز ضروری است.

استفاده از فضاهای قانونی موجود و یا ایجاد فضاهای نوین نه تنها می تواند نشانه پای بندی ایران به کنوانسیون های بین المللی تلقی شود بلکه می تواند ضامن امنیت و رواج فرهنگ « رواداری » در خانه و جامعه شده و از خشونت خانگی جلوگیری کند. آمار نشان دهنده گسترش خشونت خانگی علیه زنان و کودکان است و معلولان و سالمندان و بیمارانی که در خانه زندگی می کنند نیز از اثرات این خشونت ها به شکل مستقیم و غیر مستقیم تأثیر می پذیرند. اسلام نیز مبنای تشکیل خانواده را آرامش و تسکین قرار داده است؛ پس چرا تاکنون شاهد تصویب قوانین خاصی که خشونت های اعمال شده در خانه را شامل می شود نبوده ایم؟

نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی،

تنها با وضع چنین قوانینی است که امکان ساخت مکانیزم های حمایتی و بازپروری از قربانیان خشونت و حتی افرادی که مبادرت به خشونت می کنند در جامعه و نظام آموزشی و رسانه ها به وجود می آید و تنها با وضع چنین قوانینی است که امکان پیشگیری از خشونت و اثرات بلند آن بر افراد و جامعه فراهم می شود.

آنچه مسلم است این است که خشونت خانگی امری فراتر از حوزه خصوصی افراد است چرا که در نهایت محل امنیت فرد و جامعه می شود، بنابراین می توان با نگاهی مبتنی بر واقعیات روز و نیاز جامعه درباره آن قوانین جدید وضع کرد.

نمایندگان مجلس شورای اسلامی،

خشونت خانگی امری مربوط به دیگران نیست. خشونت پشت در خانه های تک تک ماست. چه رئیس جمهور باشیم و چه کارگر، چه روحانی و چه دانشگاهی، چه فقیر و چه غنی، از آسیب های خشونت های خانگی در امان نیستیم.

مقابله با خشونت خانگی نیاز به عزم و کارزار عمومی دارد. نیاز به قانون و رسانه و آموزش و کسب مشارکت آحاد مردم و سازمان های غیردولتی و خصوصی و بخش دولتی دارد. کودکی که مورد تجاوز قرار می گیرد، زنی که کتک می خورد، معلولی که تحقیر می شود به اندازه یک موضوع سیاسی مهم است. مکان وقوع تبعیض یا خشونت مهم نیست، مهم این است که خشونتی اتفاق افتاده و باید جلوی آن گرفته شود؛ خواه در خانه باشد، خواه در انظار همگانی. بر اساس این تعاریف دیگر خصوصی بودن خشونت علیه همسر محلی از اعراب ندارد. زن یا مرد خشونت دیده، مورد ظلم اند و در موقعیتی خطرناک قرار دارند، بنابراین شخصی تلقی کردن این رویداد را باید به دیده تردید نگریست و با عنوان جرمی عمومی جرم انگاری کرد چرا که امری مربوط به جامعه است و به هیچ وجه خصوصی نیست.

بدین جهت از شما نمایندگان مجلس شورای اسلامی تقاضا می کنیم که در خواست امضا کنندگان این درخواست توجه فرمایید و با همکاری مجلس و قوه قضاییه در راستای این امر مهم گام بردارید.

نام خود را [اضافه کنید!](#)